

DİNE SALDIRANLARIN SAVLARI (1)

Dine saldırıların savları:

Sizin kitabınızda şimdi; Din ve vicdan özgürlüğünün olduğunu mu söylüyorsunuz, siz Müslümanlar ne kadar cahil insanlarsınız? Okuyun hadisleri bakalım Muhammed ne yapmış ya da ne demiş.

“Kim dininden dönerse, onu öldürün” (Buhari, Cihad, 148) “Müslüman bir kimsenin öldürülmesi ancak şu üç sebepten biriyle helal olur: İmandan sonra dinden çıkma, evlilikten sonra zina, haksız yere birini kasten öldürme” (Buhari, Diyat, 6, Kasame, 25, 26).

Hocam bu iki hadise cevap veremedim... Tabiri caizse ateistin alay etmesine boyun eğmek zorunda kaldım... O gece uyuyamadım hiç hocam. Bir açıklaması olmalı ama nasıl? O kadar araştırdım ama net cevaplar bulamadım. Oysaki âyetlerde isteyen iman etsin isteyen küfretsinsin diye buyuruyor Allahımız. Ama bu hadisler ne demek oluyor ki... Çok kafam karıştı hocam, beni aydınlatın ne olur?

Diğer bir sav da şöyle hocam:

Hiz. Peygamberin vefatından sonra, Hiz. Ebubekir'in halifeliğinin ilk günlerinde dinden dönme olayları görüldü. Ebûbekr (r.a.) in onlara savaş açarak kararlı tutumu ile İslâm'ın bütünlüğü korunmuş oldu. Ebu Hüreyre'den şöyle dediği nakledilmiştir: Resulullah vefat edip de ondan sonra Ebubekir halife seçildiği ve Araplardan bazıları dinden döndüğü zaman Hiz. Ömer, Ebubekir'e şöyle dedi: Allah resulü *“İnsanlar, Allah'tan başka ilah yoktur, deyin-ceye kadar onlarla savaşmakla emrolundum. Kim, Allah'tan başka ilah yoktur, derse, malını ve canını benden korumuş olur. Ancak İslâm'ın hakkı müstesnadır. Onun asıl hesabı ise Allah'a kalmıştır”* buyurduğu halde, nasıl olur da sen insanlarla savaşırsın? Ebubekir şöyle cevap verdi: *“Allah'a yemin ederim ki namazla zekâtın arasını ayıranlarla mutlaka savaşacağım. Çünkü zekât mali bir haktır. Allah'a yemin ederim ki, Resulullah'a vermiş oldukları bir deve yularını bile bana vermezlerse, onlarla savaşırım.”*

Bunun üzerine Hz. Ömer şöyle dedi:

“Allah’a yemin olsun ki, Aziz ve Celil olan Allah Ebubekir’in gönlünü savaş için genişletmiş ve yine anladım ki, onun görüşü doğrudur.”

(Ebu Davud, Zekât, I)

Hz. Ebubekir’in zekât vermeyenlerle savaşa karar vermesinin delili, Hz. Peygamberin şu uygulamasıdır:

Allah Resulü, Eşca’ kabilesinden birisinin zekâtını alması için bir memur göndermiş, vermeyince, ikinci defa göndermiş,

üçün-cüde yine vermezse boynunu vurmasını söylemiştir. (Kâmil Miras, Tecrîd-i Sarih Tercümesi, Ankara 1984, V, 21). Diğer yandan, namaz kılmayanlarla harp edileceğine dair sahabenin icmaı vardır. Ebubekir burada zekâtı, namaza kıyas etmiştir. (Sünen-i Ebî Davud Terceme ve Şerhi, N. Yeniel-H. Kaya pınar- N. Akdeniz, İstanbul 1988ü, VI, 93)

(devamı yarın..)